NN 120/2020 (4.11.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-477/19-6 od 17. srpnja 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Z., kojeg zastupa I. B., dipl. iur. (na temelju punomoći broj Su-511/2013), protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada C., koju zastupa opunomoćenica K. J., odvjetnica iz R., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 17. srpnja 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/512, urbroj: 376-05-3-19-23 od 24. srpnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da u roku 60 dana od dana dostave ove presude zainteresiranoj osobi nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, koje je doneseno povodom zahtjeva Grada C., ovdje zainteresirane osobe, utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu zainteresirane osobe, navedenim u potvrdama Grada C., koje su sastavni dio ovog rješenja, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 4/2018 (dalje: Elaborat), te se utvrđuje godišnja naknada za pravo puta za korištenje opisanih nekretnina, sve na način i pod uvjetima detaljno navedenim u tom rješenju, pored ostalog, uz obvezu tužitelja da u roku 8 dana od primitka rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi tuženiku i zainteresiranoj osobi.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu, kojom zakonitost istog osporava u cijelosti zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Iznosi sažetak predmeta upravnog spora te sadržaj izreke pobijanog rješenja, osporavajući obvezu prema kojoj je tužitelj dužan napraviti obračun godišnje naknade te ga dostaviti tuženiku i Gradu. Upire na članak 12. stavak 1. točku 11. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK), kojim je propisana nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta, te se poziva na članak 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14. i 95/17. – dalje u tekstu: Pravilnik), koji određuje da će HAKOM rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture te visinu godišnje naknade za pravo puta. Nastavno citira odredbu članka 17. stavka 1. i stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09.), koja propisuje da se stvarna i mjesna nadležnost ne može mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela te da su javnopravna tijela dužna tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost, nakon čega zaključuje da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku. Pritom upire na presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: UsII-234/18-6 od 16. siječnja 2019. i UsII-321/18-7 od 20. veljače 2019., u kojima je zauzeto suprotno stajalište. Slijedom svega navedenog tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje te predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.